

پرداختن به کیفیت سیاست‌ها در بحران هویت‌بی‌معنی است

در چنین شرایطی پرداختن به نظریه‌های رشد اقتصادی، همچنین برآورد معادلات و توابع اقتصادسنجی، بیان راهبرد برنامه‌ریزی و نظایر آن - که مباحث فنی هستند- فاقد موضوعیت است و تحلیل عوامل رشد و رفتار متغیرهای اقتصادی و شرح روابط میان آنها در این شرایط بی‌معنی است. اساسا در دوره هشت‌ساله تابستان ۱۳۸۴ تا تابستان ۱۳۹۲ توجه به علم و تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری بر آن اساس با بحران مواجه شد و مکرر شاهد سیاست‌گذاری‌های فاقد پشتوانه مطالعاتی بوده‌ایم. مانند انحلال سازمان برنامه و شورای عالی پول و اعتبار در دوره طلایی و استثنایی درآمد ارزی، لغو چندساله تغییر ساعت در هر شش ماه و عدم کاهش مصرف انرژی، افزایش حداقل دستمزد در سال نخست کاری و عقب‌نشینی از آن به‌دنبال رشد بی‌کاری، موفق‌نشدن وام‌های اشتغال زودبازده، انتقال آب شمال به کویز، غنی‌سازی اورانیوم با لوازم آشپزخانه توسط دختر خانم ۱۶ساله در زیر زمین منزل تا تخصیص ارز به واردات غذای سگ به‌جای دارو.

اشاره به سیاست‌های برخاسته از سلاطی و نظ‌های شخصی بدون پشتوانه مطالعات علمی، در این چند سطر امکان‌پذیر نیست؛ پس به همین اندازه بسنده می‌شود. این شواهد مختصر نشان می‌دهد که به‌جای ارائه مباحث تخصصی در نقد برنامه‌ها یا چگونگی اجرای آنها، به موضوع بنیادی و نهادگراییه برخاسته از متن دین بپردازیم و الگوهای عقیدتی و رفتاری را از نگاه فرهنگ دینی بازآموزی کنیم، تا تجربه نامیوم گذشته تکرار نشود. غفلت از این موضوع، می‌تواند حضور مدیریت ضعیف و مغایر با عقلانیت، دین و علم را مجدداً باعث شود.

جوامع دینی باید از هویت خود مراقبت کنند و نگذارند بنیادهای فرهنگی و تمدنشان زیر سؤال رود. در عمل، اسلامیت نظام معین می‌شود؛ نظریه نهادگرایی بر وجود ارزش‌های مربوط به هر نظام به منظور امکان اجرای برنامه‌هایش تأکید دارد. در منازره‌های انتخاباتی اگر اصول انسانی زیر پا گذاشته شود، یا به استاد در دانشگاه و روحانی (عالم دینی) یا وکیل مردم در مجلس حمله شود و به دلیل دیدگاهشان به آنها تعرض شود، آنگاه شاهد رویدادی اسفناک هستیم که گویای وجود بیماری ناخوشایند انسانی است. بیماری خودبزرگ‌بینی و خویش‌حق‌پنداری، به مراتب از بیماری جسمی آسیب‌زننده‌تر به جامعه انسانی است. هیچ شخصی در عصر غیبت نمی‌تواند معیار حق باشد، چون شایذه‌پر است. اگرچه در عصر عصمت نیز خواسته‌شد صرف نظر از افراد، حق براساس مبانی علمی و دینی شناسایی شود و مواضع افراد بر مبنای این شاخص شناسایی و تحلیل شوند.

حتی جوامع غیردینی نیز باید از تزلزل ارزش‌های انسانی و عدول از آنها جلوگیری کنند و از فرهنگ سالم مراقبت کنند. همه جوامع باید از یافته‌های فکری و تجربی استفاده کنند و بدانند سرمایه‌های معنوی از مادی، حتی در حوزه اقتصاد نیز کارآمدتر است؛ اگر یافته‌های سوفسطایی به‌جای براهین علمی نشیند، سیاست‌های اجرایی برخاسته از آنها فاجعه می‌آفریند. اگر اعتماد و صداقت از بازار گرفته شود و ارزش‌ها از این محیط فرار یابند، آسیب‌زننده‌تر از فرار سرمایه مادی است. اگر سرمایه فکری و اجتماعی تضعیف شود یا آسیب ببینند، سرمایه‌های مالی، ماشینی و معدنی و به‌طورکلی ثروت ملی به باد می‌رود. بنابراین اصلاحات قرآنی برای جوامع اسلامی و به‌طورکلی اصلاحات عقلانی که از شناخت و مطالعات علمی بر می‌خیزد، برای همه جوامع، ضروری اجتناب‌ناپذیر می‌شود.

خبر

پلدای گران ایرانی

● **ایلنا:** اگر وضعیت زندگی و گرانی و سختی تأمین هزینه‌های معیشت در ایران باستان نیز مانند ایران امروز بود، شاید اکنون بسیاری از مراسم‌ها، آداب و رسوم، دیگر وجود خارجی نداشت. شب پلدای امسال نیز مانند سال‌های گذشته از یک هفته مانده به آن، با موج گرانی اقلام مصرفی در این شب، همراه شد. درحالی‌که هنوز یک شب تا شب پلدا باقی مانده و قیمت‌ها همچنان در حال افزایش است، اگر خانواده‌ای چهار نفره بخواهد مقدمات شب پلدا را با میوه و آجیل معمولی، تهیه کند باید ۱۱۴هزار تومان هزینه کند. به نظر می‌رسد برای تهیه میوه یک خانواده چهار نفره باید ۵۸ هزار تومان هزینه کرد. از سوی دیگر بنا بر اعلام رئیس اتحادیه آجیل و خشکبار، قیمت هر کیلو آجیل شب پلدا بدون مغز بسته و فندق به‌طور متوسط ۳۰ هزارتومان است و دوکیلو شیرینی دانمارکی- به ازای هرکیلو ۱۳هزارتومان - ۲۶ هزار تومان دارد. با احتساب موارد فوق، برگزاری مراسم شب پلدا، امسال برای یک خانواده چهار نفره (بدون محاسبه هزینه شام) رقمی حدود ۱۱۴هزار تومان هزینه خواهد داشت.

ادامه از صفحه۵

امروز ایران به‌شدت نیازمند گفتمان مسئولان است؛ مشکل امروز ایران نبود جمع‌گرایی است که باعث شده عقل سازمانی در این کشور گسترش پیدا نکند. اگر امروز و پس از بازشدن گره تحریم‌ها، بین حاکمیت، مردم و بازار همگرایی ایجاد نشود، دوران پساتحریم هم نمی‌تواند اوضاع اقتصادی کشور را بهبود بخشد. کشورهایی که رویکرد اصلاحی خود را با تکیه بر منابع مادی و ثروت‌های طبیعی پیش می‌برند و درواقع این منابع و ثروت‌ها بر برنامه‌ریزی‌های آنها مؤثر است، تاکنون نتایج مایوس‌کننده‌ای از خود به جای گذاشته‌اند، چراکه منابع مادی و فیزیکی در کوتاهمدت برای توسعه مهم نبوده بلکه در درازمدت بر یکی از متغیرهای اقتصاد اثرگذار بوده است. کشورهایی که تکیه‌گاه اصلی آنها بر حوزه‌های نرم‌افزاری ساخته شده است، با وجود نقد گسترده، کارنامه قابل‌قبولی دارند.ایران سخت نیازمند پیکره‌بندی نیروهای سیاسی است. اصلاح‌طلبی باید رویکرد همگرایی داشته باشد، حکمروایی و دولت - ملت نیز باید با یکدیگر همگرا باشند تا توسعه در نهادهای مدنی و سپس توسعه کشور اتفاق بیفتد.

علی سرزعیم:

گره توسعه در ایران، نبودتفاهم بر سر توزیع توسعه

اگر فکر می‌کنید هنوز در کشور هستند مرکزی که برای اداره کشور قائل به برنامه نیستند، در اشتباه هستید. امروز در ایران همه ارگان‌ها به برنامه اعتقاد دارند و اگر فکر می‌کنید در کشور مدیران یا اشخاصی هستند که کار کارشناسی را قبول ندارند، در اشتباه هستید چراکه امروز همه به این نتیجه رسیده‌اند که کار کارشناسی، لازمه پیشرفت است. اگر از یک اقتصاددان از لازمه‌های توسعه اقتصادی بپرسید، بی‌درنگ نیروی انسانی، فناوری، موقعیت جغرافیایی، جریان اقتصادی، آب‌وهوا و... را معرفی می‌کند و درعین‌حال قوه قضائیه، نیروی نظامی، انتخابات و زیرساخت‌ها مانند راه‌آهن، فرودگاه و جاده همگی از لازمه‌های توسعه یک کشور هستند که ایران همه این لوازم را برای توسعه داشته و دارد؛ شاید در حد ایده‌آل نباشد. اما نسبت به بسیاری از کشورها بهتر است. اینکه کشوری است که همه نهادهای توسعه را دارد، اما متأسفانه خروجی توسعه را ندارد. دقیقاً مانند آشپزی هستیم که همه مواد اولیه پایش حاضر است، ولی تاکنون چیزی درست نکرده است.

گره توسعه کشور ایران در اقتصاد سیاسی است

هنگامی‌که علل عقب‌ماندن از توسعه کشور‌های جهان را بررسی یا کتب توسعه را مطالعه می‌کنیم، درمی‌یابیم فرهنگ، فقر و نیروی انسانی ناکارآمد جملگی مواردی هستند که جلوی پیشرفت کشورها را می‌گیرند و نمی‌گذارند برخی از کشورها پیشرفت کنند. نمونه بارز آن، کشورهای آفریقایی هستند و اینجاست که علم توسعه می‌گوید کمک‌هایی از بیرون باید اقتصاد این کشورها را به سمت پیشرفت سوق دهد. نظریه‌ای دیگر می‌گوید کشور‌ها توسعه نمی‌یابند، چراکه نمی‌دانند چگونه باید توسعه پیدا کنند و در این کشور‌ها مسئولان سیاست‌هایی را اتخاذ می‌کنند که تصورشان این است به اقتصاد و توسعه کشور کمک کرده‌اند، اما درواقع کشور را از رسیدن به توسعه بازداشته‌اند؛ مثل برخی از کمک‌های کلان مالی به برخی از پروژه‌ها، بنابراین در چنین نگاهی مسئله توسعه، در ندانستن خود است. سیاست‌هایی که اتخاذ می‌شود اصولاً درون‌گرامحور، اختلالات تصمیمی، تحت فشار قراردادن بنگاه‌ها، بنگاهداری دولتی، بی‌نضباطی دولت‌ها و عدم استقلال بانک مرکزی از تصمیماتی است که توسط مدیرانی گرفته می‌شود که نمی‌دانند توسعه باید چگونه باشد. راحل نجات این‌گونه کشور‌ها نیز کمک خارج از کشور است، اما این بار، نه این‌گونه که آنها را به سمت جلو حرکت دهد بلکه بانک جهانی درخصوص چنین کشور‌هایی به آموزش روی آورده است. یعنی مسئولان کشور‌ها را برای تعلیم دعوت کرده یا مشاور خود را به آن کشور فرستاده تا آموزش‌های لازم را به مسئولان اقتصادی آن کشور بدهد تا کشور به سمت توسعه حرکت کند. دیدگاه آموزشی نیز ۲۵ سال توسط بانک جهانی ارائه شد، اما هنوز کشور‌هایی بودند که تغییری در مسیر توسعه آنها ایجاد نشد. بررسی‌ها نشان داد مشکل برخی از کشور‌ها، نوانستن و ندانستن نیست بلکه مشکل اصلی نخواستن است، یعنی مسئولان چنین کشور‌هایی برای انجام سیاست‌های هزینه- فایده انجام می‌دهند، اما هزینه- فایده آنها سیاسی است و اگر سیاستی به نفعشان باشد انجام می‌دهند، اما اگر نباشد انجام نخواهند داد.

بررسی‌های این دیدگاه نشان داد پیچیدگی بیشتر است، چراکه گاهی شخص رئیس‌جمهور یک کشور مسئله نیست، یعنی حتی رئیس‌جمهور یک کشور می‌خواهد توسعه باشد، اما بازهم توسعه انجام نمی‌شود. گره در چنین کشور‌هایی دقیقاً نبود تفاهم یا دعوا بر سر منفعت‌هاست که جلو توسعه را می‌گیرد. اینجاست که باید گفت بخشی از گره توسعه مربوط به اختلافات است. برای مثال، در کشور ایران سال‌ها پیش قرار بود قطار سریع‌السیر تهران- اصفهان ساخته شود و همه بر این توافق داشتند این قطار به نفع تهران، اصفهان و استان‌های جنوبی کشور است ولی دعوا بر سر اینکه این قطار از مسیر نطنز- کاشان به سمت تهران برود یا از مسیر دلیجان، کارا ۱۰ سال عقب انداخت و امروز هم که دوباره این طرح مطرح می‌شود، پولی برای کشور نمانده که بخواهد آن را اجرایی کند؛ یعنی درواقع نبود تفاهم، کل فایده یک طرح را از میان برد، ادبیات جدید اقتصاد

اقتصاد

مسئولان برای خواستن توسعه همگرا شوند

ایران هنوز در قرن ۲۱ چیزی به عنوان نهاد مالکیت ندارد. من به عنوان عضو کوچکی از جامعه‌علم اقتصاد در این جامعه، فقط یک وظیفه برای دولت قائلم و آن هم فقط تأمین امنیت است. به نظر بنده دولت باید امنیت غذایی، امنیت اقتصادی، امنیت سیاسی، امنیت اجتماعی و نظامی را در کشور برقرار کند. به نظر من توسعه باید از بطن جامعه انجام شود ما نباید منتظر دولت‌ها بمانیم ما باید خودمان حرکت کنیم. ما می‌خواهیم در کشورمان سن ازدواج پایین بیاید و اشتغال برای جوانان وجود داشته باشد. حالا اسم این موضوع پیشرفت، توسعه یا هرچیز دیگری می‌خواهد باشد. برای انجام و کاهش مشکلات در این کشور نهاد کم داریم ما در این کشور نهاد مالکیت و نهاد احترام نداریم. اگر می‌خواهیم الگوی ایرانی ایجاد کنیم، باید نهادسازی را شروع کنیم.

محمد ستاری فر: درباره الگوی ایرانی توسعه باید تصریح کنم پس از حضور بنده در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، از ابتدای انقلاب تا شهریور ۱۳۸۰ همه برنامه‌های توسعه‌ای این کشور را بررسی کرده‌ایم و پس از جمع‌بندی به یک مشکل بنیادین برخوردیم و آن هم دست‌داشتن روی اصلاح حاکمیت است. به همین دلیل ایجاد سند چشم‌انداز پیشنهاد و مورد قبول مقام معظم رهبری قرار گرفت و پس از ابلاغ آن توسط رهبر انقلاب، یک‌ماه روی

آن بحث شد و همه در مورد آن تلاش کردند. صداوسیما و رسانه‌ها به‌خوبی به آن پرداختند، اما پس از یک‌ماه سند چشم‌انداز مسکوت ماند و بعد برخی از افراد حاکمیت اعلام کردند این سند یک قانون آمریکایی است. چطور می‌شود گفت سندی که براساس قانون اساسی نوشته شده است، آمریکایی باشد و پس از انحلال سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در سال ۱۳۸۴، این سند به‌درستی اجرا نشد و قانون همگرایی که قرار بود در کنار این سند در کشور ایجاد شود، نیز از میان رفت. توسعه در کشوری که عدم تعادل حاد دارد نیازمند قدرتی است که شفایت و پاسخ‌گویی داشته باشد. ایران نیازمند قدرت دولتی است که بسترساز باشد و قدرت سیاسی داشته باشد که پرچم دستش باشد و همه از او حرف‌شوی داشته باشند. دولت باید خط‌های غفلت و مداخله را در جامعه دنبال کند تا کسی اشتباه نکند. الگوی توسعه تن‌دادن به خوبی‌ها است. ما قانون و برنامه کم نداریم، اینکه بیاییم مجدداً یک الگوی توسعه ایجاد کنیم، اشتباه است. اگر کسی در این کشور درخواست پیشرفت داشته باشد باید گام‌به‌گام بر اساس همین برنامه‌ها و الگوها پیش برود. ما باید گام‌به‌گام حرکت‌کردن و تن‌دادن به پیشرفت را آموزش دهیم. ما با فرهنگ‌سازی و با استفاده از همین سند چشم‌انداز و برنامه توسعه می‌توانیم مسیر توسعه را طی کنیم.

علی سرزعیم: ما باید از خودمان این سؤال را بپرسیم گذشته باشیم. باید از خودمان این سؤال را بپرسیم کشور‌های پیشرفته امروز دنیا که روزی در بربریت به سر می‌بردند، چگونه راه توسعه را طی کرده‌اند؟ چرا حاکمیت در کشور‌های آنها به سمت عقل‌گرایی رفته است. باید به این نکته توجه کنیم که طراحی توسعه یک مبحث بسیار مهم است که اگر به‌درستی انجام نشود، ما در راه توسعه به پوپولیسم برخورد می‌کنیم. بخشی از حضورنیافتن برخی جریان‌ات در جاده توسعه بهانه است. اما بخشی نیز به دغدغه آنها برمی‌گردد. وقتی ما در کشوری زندگی می‌کنیم که چرخش اقتصادی درستی نداریم و سرمایه‌گذاری اجتماعی نامفهوم است، علت اصرار آنها فقط بر رشد و نایدی‌گرفتن توسعه منطقه‌ای است. اما مشکل این است که ما فقط روی یک موضوع تمرکز می‌کنیم. ما باید توسعه و رشد را توانمان ببینیم نه بدون درنظرگرفتن یکدیگر. من با این موضوع که حتماً باید یک الگوی ابداعی داشته باشیم، همدل نیستم ولی قاعده‌هایی هستند که هر کشوری آنها را رعایت کند، در جاده توسعه حرکت خواهد کرد. ما باید قاعده عام را رعایت کنیم، اگر به مالکیت احترام نگذاریم، توسعه را از دست می‌دهیم.

گذر

وزیر نیرو: مخالف ادغام هستیم

● **ایسنا:** وزیر نیرو گفت: ما مخالف انحلال یا ادغام وزارت نیرو هستیم و باید این مسئله به‌طور کامل از افرادی که این طرح را مطرح کرده‌اند، پرسیده شود. حمید چیت‌چیان در حاشیه مراسم جشنواره پژوهش و فناوری وزارت نیرو اظهار کرد: باید این طرح در دولت مطرح شده و مورد بررسی قرار بگیرد و اگر دولت با انحلال یا ادغام وزارت نیرو موافقت کند، این اتفاق می‌افتد. وی در پاسخ به سؤالی مبنی بر افزایش قیمت آب و برق در سال آینده تأکید کرد: تاکنون بحثی درباره افزایش قیمت آب و برق برای سال آینده نشده و تا زمانی که درباره این موضوع صحبت نشود، نمی‌توان سخنی داد. وی درخصوص تعیین تکلیف سد گتوند گفت: راهکارهایی برای این کار صورت گرفته که این راهکار‌ها نیز اجرایی خواهد شد و باید گفت این سد به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

وزیر راه وشهرسازی:

دولت توان سرمایه‌گذاری در صنعت حمل‌ونقل ریلی را ندارد

● **ایرنا:** وزیر راه‌وشهرسازی با تأکید بر ضرورت اصلاح ساختارهای اقتصادی برای تشویق حضور بخش خصوصی گفت: دولت توان سرمایه‌گذاری در صنعت حمل‌ونقل ریلی را ندارد و باید فضا برای حضور بخش خصوصی فراهم شود.عباس آخوندی در مراسم بهره‌برداری از ناوگان مسافری جدید گفت: برای افزایش سهم صنعت حمل‌ونقل ریلی تا سال ۱۴۰۰، به دوهزار ۸۰۰ واگن مسافری جدید نیازمندیم. وی افزود: برای این تعداد واگن مسافری جدید باید بیش از ۷۰هزارمیلیاردتومان در این بخش توسط بخش خصوصی سرمایه‌گذاری شود. این مقام مسئول با بیان اینکه دولت برای انجام سرمایه‌گذاری در صنعت حمل‌ونقل ریلی توانایی لازم را ندارد، گفت: برای تشویق بخش خصوصی به‌منظور سرمایه‌گذاری در این بخش، باید ساختارهای اقتصادی اصلاح شود. وزیر راه‌وشهرسازی با تأکید بر اینکه انتخاب مناسب حق طبیعی مردم است، افزود: ایجاد رقابت در صنعت حمل‌ونقل ریلی نیز حافظ اصلی تأمین منافع مصرف‌کنندگان است. وی گفت: برای افزایش سرمایه‌گذاری‌ها در بخش‌های مختلف اقتصادی، آزادسازی بازار بسیار ضروری است تا بتواند به ثبات کامل برسد.

نوبت اول					
شماره مجوز: ۴۹۷۶- ۱۳۹۴					
شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند (سهامی عام)					
«آگهی ارزیابی کیفی تأمین کنندگان و سازندگان»					
شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند در نظر دارد کالاهای موضوع بند «۱» آگهی حاضر را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای از تأمین کننده / سازنده واجد شرایط خریداری نماید.					
۱) موضوع مناقصه الف) شرح مختصر کالا					
ردیف	شماره مناقصه	شرح مختصر کالا	تعداد	برآورد هزینه انجام موضوع مناقصه(ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	RND-9418044-MD	P/F PETER BROTHER HOOD STEAM TURBIN, FRAME 20 COMPLETE ROTOR ASSY	01SET	12/000/000/000/-	600/000/000/-

ب) شرایط اولیه مناقضی

۱- داشتن شخصیت حقوقی/شماره اقتصادی، توانایی مالی، سابقه کار مفید و مرتبط با موضوع مناقصه.

۲- داشتن کد ملی / شناسه ملی جهت شرکت در مناقصه الزامی است.

۳- داشتن حسن سابقه و ارائه گواهینامه های مورد نظر از خریداران قبلی و اعلام اسامی خریداران قبلی در صورت لزوم.

۴- توانایی ارائه تضمین شرکت در مناقصه (در صورت تأیید در ارزیابی کیفی مناقصه گران) و همچنین تضمین انجام تعهدات ده میزان ده درصد مجموع مبلغ پیشنهادی (در صورت برنده شدن در مناقصه).

۲) نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند واقع در استان مرکزی اراک – کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد

۳) مهلت و محل دریافت فرمهای اعلام ارزیابی کیفی

متقاضیانی که دارای شرایط اولیه (بند ب) بوده و آمادگی لازم جهت انجام مناقصه مذکور را دارند می توانند پس از انتشار آگهی نوبت دوم (سه روز پس از انتشار آگهی نوبت اول) به مدت پنج روز کاری ضمن ارسال تقاضای شرکت در مناقصه مورد نظر از طریق نمابر ۰۱۳-۳۳۶۷۲۰۰۸۶- فرمهای اعلام ارزیابی کیفی را از پایگاه اینترنتی این شرکت به آدرس WWW.IKORC.ir دریافت و براساس آن مدارک لازمه را تکمیل و صرفا بر روی لوح فشرده (CD) به این شرکت تحویل یا ارسال نمایند.

۴) زمان و محل تحویل اسناد ارزیابی کیفی (تکمیل شده توسط متقاضیان)

زمان تحویل اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران، دو هفته پس از آخرین مهلت ارسال تقاضای شرکت در مناقصه می‌باشد. ضمناً محل تحویل یا ارسال لوح فشرده (CD) حاوی فرم‌ها و مدارک تکمیل شده به نشانی اراک – کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد - سه راهی شازند – شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند- اداره تدارکات و امور کالا – ساختمان ب – طبقه همکف اتاق ۱۲۰ کد پستی ۰۱۱۱۱-۳۸۶۷۱ – تلفن ۰۸۴۰-۳۳۴۹۰۹۰۹۰۹۰۸۶- می باشد. بدیهی است به مدارک ارسالی بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد ضمناً دادن پیشنهاد و ارائه اسناد و مدارک هیچگونه حقی برای متقاضی ایجاد نمی کند. لازم به ذکر است دستگاه مناقصه گزار پس از وصول لوح فشرده حاوی اسناد ارزیابی کیفی ظرف مدت یک ماه نسبت به اعلام اسامی واجدین شرایط اقدام خواهد نمود. توجه: مناقصه گران نخست با مراجعه به سایت این شرکت (همزمان با انتشار آگهی نوبت دوم) می بایست دو برگ فرم ارزیابی کیفی را اخذ و پس از تکمیل به همراه مدارک مربوطه صرفا بر روی لوح فشرده (CD) درج و در موعد مقرر به آدرس این شرکت ارسال یا تحویل نمایند، این شرکت نیز پس از ارزیابی کیفی متقاضیان، از شرکت‌هایی که حداقل امتیاز قابل قبول را کسب نموده باشند، جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت به عمل خواهد آورد.

آدرس اینترنتی: WWW.IKORC.ir